

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega mesca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.,
po pošti prejemam
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Vsakemu svoje! Izdajatelju „Mira“.

Leto VII.

V Celovcu 25. julija 1888.

Št. 14.

Velikovška volitev.

Že dne 14. avgusta bo nova volitev deželnega poslanca na mesto pokojnega, nepozabljivega nam voditelja č. g. msgr. Andreja Einspielerja. Ljubi Slovenci in volilci Velikovškega okraja! Priporočili vam bomo tacega moža, ki se bo srčno in moško potegoval za vaše pravice in vas neustrašeno zagovarjal, kakor je delal poprej č. g. Andrej Einspieler. Pa njegovega imena ne povemo prej, dokler niso dokončane prvotne volitve. Saj veste, kako znajo obirati naše kandidate in kako vse na dan zvlečejo, s čemur bi ga mogli očrniti pred volilci. Njegovo ime bote zvedeli še o pravem času. Zdaj je najprej potreba, da se prvotne volitve, to je, volitve zaupnih ali volilnih mož srečno dokončajo. Skrbite torej najprej za prvotne volitve po raznih občinah, da te srečno dovršite in da si izberete prave može. Nadlegovali vas bojo nemško-liberalci, nadlegovali može od nemškega „bauernbunda“. Pa ne poslušajte jih! Liberalce že tako poznate, da nemajo srca za slovenščino in tudi ne za slovenskega kmeta. Pa tudi „bauernbund“ je že pokazal, da vleče na eni in tisti vrvi z liberalci. Vsak ve, kako velika butara je za kmete osemletna šola. Kako živo bi otroke doma pri delu potrebovali, in morajo jih do 14. leta pošiljati v šolo! In vendar se je „bauernbund“ izrekel za osemletno šolo. S tem je pokazal, da so mu liberalne muhe več, kakor kmečke potrebe. Človek je za delo ustvarjen in ne samo za šolo. Nekaj šole je prav; da morajo pa še deklice do 14. leta v šolo hoditi, to je nepotrebno. Kaj se pa tudi otrok nauči? Kaj se bo naučil v nemški šoli, ko otrok ne zastopi učitelja, učitelj pa otroka ne?! Saj sami vidite, koliko znajo po dokončani osemletni šoli! Kdor je kaj vreden, ne bo zavrgel svoje matrne besede; zato pa liberalcev in „bauernbunarjev“ ne smemo voliti, ki tiščijo le na nemščino. Kdor je pošten, svoje vere ne bo zavrgel, zato pa ne smemo voliti liberalcev, ki so že od nekdaj hudo napadali našo čast. duhovščino. Pa tudi „bauernbunarji“ so se v Št. Vidu močno ustili čez duhovščino in s tem pokazali, da so iz tistega lesa, kakor liberalci. Mi hočemo poslanca katoličana in Slovenca, kteremu bije srce za slovensko ljudstvo. Zato pa nas ubogajte in volite tistega moža, kterega vam bo „Mir“ priporočil.

Zdaj vam podamo pa še poduk za prvotno volitev, kakor ga je spisal še ranjki Andrej Einspieler v „političnem katekizmu“: Volilci vsake občine naj se dogovorijo, ktere može da hočejo izbrati za volilne ali zaupne može. Na vsakih 500

prebivalcev pride en zaupen mož. Po § 14. deželnega volilnega reda ima vsak volilec pravico, sklicati tako posvetovanje in mu za to ni treba še posebnega dovoljenja. Ta volitev je najimenitnejša, kajti kakoršni so volilni može, tak je poslanec. Treba je izbrati take može, ki so neodvisni in stanoviti, da se ne dajo premotiti, ne prestrašiti. Kteri so se že enkrat skazali kot trdne in zanesljive, take volite spet; kdor se je pa že enkrat kot figa-mož skazal in je v zadnji uri potegnil z nasprotniki, tacega ne volite; pa tudi takih ne, ki so pri nasprotnikih zadolženi ali z njimi v zlahti.

Boljši je, da ne volite županov, ki niso popolnoma naši; tudi ne občinskih pisarjev, kajti taki se bojijo uradnikov in okrajnih glavarjev. Ne volite takih, ki so nekaj let v šolo hodili in se zavolj tega bahajo s svojo učenostjo. Taki vlečejo navadno z liberalci, ker so se v šolah nasrkali nemškega duha.

Boljši je, da volite duhovnike in poštene kmete, če prav niso visoko študirani. Izberite može iz vsake vasi enega, da ne bojo vsi iz ene vasi, ker bi se znali s tem drugim vašem zameriti, nasprotniki pa bi to hitro porabili v svojo korist. Na den volitve pridite vsi v Velikovec, kajti od nasprotnikov ne bo menjkalo nobenega. Pred volitvijo se zberite v kaki gostilnici, da se še kaj pogovorite, in da nasprotniki nobenega od vas ne dobijo v pest in ga ne zapeljejo. Morda se vam ondi pokaže tudi naš kandidat in se lahko z njim osebno pogovorite. Glejte pa, da nobeden svoje izkaznice ali legitimacije ne pozabi doma, ker brez nje bi ne smel voliti.

Volitev je imenitna reč; kajti poslanci delajo postave, in če so poslanci borni in slabi, bojo tudi postave borne. Pa volitev ni samo imenitna reč, ampak tudi sveta dolžnost. Kajti sv. pismo pravi: „Kdor more kaj dobrega storiti, pa ne stori, temu je greh.“ Kdor pomaga, da se izvoli pošten in moder mož za poslanca, stori kaj dobrega; ako pa ne pomaga, čeravno ima pravico za to, tak ima greh. Ne izgovarjaj se: „Bojo že brez mene opravili.“ Včasih odloči en sam glas! In če bi zavolj tvojega glasú narobe šlo, si ti kriv!

Slovenci podjunske, stojte trdno, kakor stara Peca, in vedite, da zdaj vsi Slovenci na vas gledajo. Kakor je angleški admiral Nelson ogovoril svoje mornarje, tako kličemo tudi mi vam: „Domovina pričakuje od vas, da stori vsak svojo dolžnost!“ Kakor on, bote zmagali tudi vi!

Opomba. Kako so se prvotne volitve izvršile, naj nam rodoljubi blagovoljno hitro naznani.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Petindvajsetletnica Ljubljanskega „Sokola“.) Dne 8. in 9. septembra t. l. praznovalo bode prvo slovensko telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani svojo 25. letnico. — Za to slavnost delajo se obširne priprave in pomnožen slavnostni odbor razposlal je tudi že pozive vsem bratovskim društvom po Češkem, Poljskem, Hrvatskem in po slovenskih pokrajinah, ktera v navdušenih besedah vabi k udeležbi v glavno mesto Slovenije, v belo Ljubljano.

Mi naznanjamo to našim rojakom obširneje zaradi tega, ker to društvo zasluži tudi v našem listu omenjeno biti; kajti vsak zaveden Slovenec bode vedel, koliko je „Sokol“ v tem času svojega obstanka storil in žrtvoval za probujanje slovenskega naroda po vseh krajih lepe naše slovenske domovine, ter si je osobito na Kranjskem pridobil neveljnih zaslug.

Delal in sodeloval pa je z uspehom tudi skoro pri vseh narodnih slavnostih na Koroškem, udeleževal se pri taborjih, pri pomenljivejših cerkvenih svečanostih in bil osobito pri Ant. Janežičevi slavnosti zastopan v mnogobrojnem številu.

Preverjeni smo tedaj, da se bodo pri tej priliki Slovenci omenjenemu društvu za to vrlo in uspešno delovanje na kateri koli način izkazali hvaležne ter se gori navedene slavnosti gotovo tudi v mnogobrojnem številu udeležili.

Tudi mi koroški Slovenci poznamo in čislamo Sokolovo delovanje, zato ne bomo nikakor ne ostali za drugimi našimi brati in moremo tedaj slavnostni odbor „Sokola“ že danes zagotoviti, da bode slovenska Koroška pri tej slavnosti zastopana po posebni deputaciji.

Iz Kotmarevesi. (Slovenski kresovi.) Kakor lansko leto, tako smo tudi letos, po nasvetu vrlega rodoljuba gosp. Vakaja, napravili vrh Plešivca lep kres na čast sv. Cirilu in Metodu. Iz Sinje gore nad Rožno dolino, našemu kresu nasproti, pa je migljali drugi, kakor prijazen bratski pozdrav. Med tem, ko se je kres netil, pokali so možnarji oznanovaje z gromečim glasom, da „Slovan, gre na dan!“ v zrak švigajoče rakete pa so kazale vzvišeni pomen godu slovanskih sv. apostolov, ktera sta z lučjo sv. vere pregnala tmino poganstva iz pokrajin naših prededov, razširjajoč med njimi omiko na versko-narodnej podlagi. Slovenci! skrbimo, da postane nam dobra misel vrlega rodoljuba v navado in da se bo v prihodnje na predvečer godu sv. Cirila in Metoda vrh vsakega hriba in gore svetil kres, kot pozdrav in opomin k vstrajnosti bratom Slovincem, v bližnjo dolino in sosedni hrib.

Iz Radiš. (Zahvala.) V „Miru“ dne 25. jun. št. 12. vi dragi farmani na Vratah meni kot Vašemu nekdanjemu fajmoštru voščite in kličete za slovo, da naj me Bog spremlja, vodi in blagoslavlja po vseh mojih potih. Ta Vaša voščila so me globoko v srce ganila, kjer po njih spoznam, da se me, kakor smo pri odhodu 3. junija eden drugemu obljubili, zares spominjate v molitvi. Tako hočemo vedno ostati združeni v duhu in molitvi. Nepričakovanega, častivnega spričevala pa, katero mi dajete kot dušnemu pastirju in katehetu Vaših otrok, nisem vreden; zakaj vse, kar sem storil, ni

bilo več, kakor le dolžnost. Ali vendar tudi za to nezasluzeno spričalo izrečem najsrčnejšo zahvalo; kakor voščila tudi ono kaže Vaše odkritosrčno in hvaležno srce. Zraven te zahvale imam pa tudi to-le prošnjo: Ostanite vedno zvesti Bogu, cesarju in domovini, česar sem Vas tolikokrat in pri vsaki priložnosti opominjal. Ne poslušajte in ne verjemite, kar vam pravijo in po liberalnih časnikih pišejo nasprotniki vere, duhovnov in našega milega maternega jezika. Spoštujte in poslušajte svoje dušne pastirje, ki so od škofa poslani, da v Jezusovem imenu Vam oznanjujejo vso resnico in kažejo pot, po katerem edinem se pride v pravo in večno nebeško domovino. Kupujte in berite le dobre, krščanske bukve in časnike, da boste tako dobro podučeni in vsakokrat v stanu, nasprotnikom se hrabro ustavljati. Ti ljubi „Mir“ pa doprinašaj prav veliko dobrega od mojih nekdanjih dragih farmanov na Vratah. To bo vedno in srčno veselilo

Janeza Vidovica,
fajmoštra na Radišah.

Iz Podjunske doline. (Kinčajmo cerkve in sobe s podobami sv. Cirila in Metoda.) Vsaka cerkva, naj bo še tako majhna, ima na altarju kako podobo svetnika, po katerim svoje ime nosi. Zato se meni čudno zdi, da v Cirilovih družbah ni videti podob teh svetnikov. Jaz pa po svoji abotni glavi mislim, naj bi si vsaka podružnica tako Cirilovo tablo omislila; saj bi se lahko pri kakem zborovanju potrební denar za to nabral. Mirovo uredništvo bi gotovo z veseljem poizvedelo in nam naznanilo kje in po kateri ceni se ova podoba dobi. * — Menim pa tudi, da bi ne bilo abotno, ko bi take podobe v vsako farno in podružno cerkev obesili, da bi Slovenci ta velika svoja apostola bolj začeli častiti, in da bi ta dva dobrotnika našega naroda spodobno hvaležnost med nami našla.

Cirilec.

Iz spodnje Ziljske doline. (Koliko je vredna zaupnica obč. odbora v Strajivesi zastran naših šol, poslana deželnemu šolskemu совету. Prošnja do župana Miloniga.) V 13. številki „Mira“ ste obljubili, da bode o nemškutariji v Strajivesi še kaj več spregovorili. Prosim vas ponižno za to. Dovolite, da vam tudi jes nekaj gradiva dodam. Občina Strajaves je slovenska in katoliška, in večidel tudi národna. Leta 1886. smo prosili za versko, katoliško in národno šolo. To prošnjo so razum Strajavesi podpisali skoraj vsi posestniki na Bistrici in v Gorjah. Letos smo na Bistrici podpisovali za Liechtensteinov šolski predlog. To prošnjo je podpisalo 103 posestnikov samo na Bistrici in v Zahomecu. Ali ni to očividni dokaz, da je ljudstvo verno in národno, in da hoče pridobiti tudi versko in národno šolo? Kaj pa hoče občinski odbor s tem, da za hvalnico pošilja šolskemu совету v Celovec? Koliko pa je vredna ta zahvalnica, ktera je popolnoma navskriž s tirjatvami volilcev? Ako hoče občinski odbor v Strajivesi slepiti svet in svoje volilce, le le, na vsak način sam sebe smeši. Nemško-liberalni listi omenjeno zahvalnico visoko obračajo.

* Prav lepe podobe sv. Cirila in Metoda se dobijo v Brnu (Brünn) pri tiskarji: „Päpstl. Raigerner Bened. Buchdruckerei, in sicer večí podoba izdelana po L. Seitzu za 1 gl. 50 kr., druga podoba izdelana po Pirchanu 1 gl.; manjše podobe, ktere so pripravne posebno za sobe, po 25 kr.

Tudi „Celovčanka“, ki obilnih prošenj za slovensko šolo nikoli ne omeni, je hitela nemčursko zaupnico svetu naznaniti. Kakor sem izvedel iz gotovega vira, ni vse tako, kakor so poročali liberalni listi in tudi „Celovčanka“. V javni seji občinskega odbora o tej reči nikoli ni bilo govora. Odbor se ž njo ni ukvarjal. Reči manj važne se odbornikom navadno pošiljajo na dom za podpis. Na tak način je župan poslal odbornikom tudi neko pismo o šolskih zadevah, kar so podpisali nekateri odborniki, pa ne vsi. Eden pa je rekel, da ni razumel, kar je bilo pisano. To je tista „ausserordentliche Sitzung“ und „einstimmig“, kakor so pisali časniki! — Ta odbor je tudi zahvalo izrekel g. Ghonu in Weitlofu. Ali odbor ne ve, da je g. Ghon prazne otrobe vezal, da mu je v državnem zboru sape zmanjkalo, in je molčal kot miš, ko mu je g. Klun dokazal tirjatve slovenskih občin na Koroškem. Kdo pa je Weitlof? Nobeden teh odbornikov ne ve, kdo je. Do župana Miloniga imamo pa še posebno prošnjo, da bi uravnal občinske seje tako, da zamorejo odborniki spolnovati tudi svoje krščanske dolžnosti. Že dve nedelje zaporedoma je bila napovedana občinska seja ob osmih zjutraj! To je bilo tudi odbornikom preveč. Prišli so le v malem številu, tako da še sklepati niso mogli. Župan pa je zažugal, da bo naložil kazni vsakemu odborniku, kateri prihodnjo nedeljo ne pride k seji ob osmih zjutraj! Tretja Božja in druga cerkvena zapoved sta tudi v Ziljski dolini veljavni. — Naznaniti moram tudi, da je na god sv. Cirila in Metoda v Ziljski Bistrici bila sv. meša z blagoslovom v čast teh svetnikov.

Iz Št. Jakoba v Rožu. (Naša šolska pravda.) Že 9. junija 1887 je naš srenjski odbor uložil prošnjo za slovensko šolo. Ko pa odgovora ni bilo dočakati, podregali smo z drugo prošnjo, kjer smo prosili za skorajšno rešitev naše prve prošnje. Dne 25. maja 1888 smo vender dobili nekaj odgovora, ki nam pa ne daje nobenega poročila, da bo naša prošnja uslišana. Glasi se v slovenski prestavi tako:

Št. 1134.

Okr. š. sov. Slavnemu občinskemu predstojništvu

v Rožeci.

Vsled odloka vis. c. k. dež. šol. sveta od dne 14. maja 1888, št. 1000, se slav. obč. predstojništvu na njegovo neposredno ulogo od dne 22. aprila t. l., št. 558, za skorajšno rešitev njegove lanske prošnje za slovenski poduk na tamošnji ljudski šoli naznanja, da se je stvar zavlekla le zaradi potrebnih preiskav (Erhebungen), in da se bo v kratkem rešila.

C. k. okr. šol. svet v Beljaci dne 25. maja 1888.

Predsednik: Praxmarer I. r.“

Tako smo morali leto in dan čakati na odgovor, pa še nič gotovega ne vemo, ali se bo naši želji ustreglo ali ne. Ne razumemo, kakošne „preiskave“ so potrebne, ako prosimo za slovensko šolo! Kjer prosijo pa za nemško šolo, tam ni nobenih preiskav, tisto dobijo prav hitro. Ali bodo ostale Gautsch-eve obljube prazne besede?

Iz Šmihela pri Pliberku. (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) V nedeljo 15. julija je imela naša podružnica sv. Cirila in Metoda svoj prvi redni občni zbor. Ljudstva se je zbralo iz cele okolice ogromno veliko — bilo je udeležencev skoraj 300. Kolodvor Pliberški je bil okinčan z mnogimi zastavami, — pa menda le v čast nemškimi delav-

cem južne železnice, ki so prišli iz Maribora v Pliberk, kjer so z godbo bobnali po mestu menda tudi med predpoldansko Božjo službo. Tudi prijazna Šmihelska vas je oblekla praznično obleko v čast prišlim slovenskim gostom, ki so se udeleževali podružničnega zbora. V lepem redu se je vršilo zborovanje. Iz tajnikovega poročila povzamemo, da je imela družba do tega dneva 151 udov. Na novo jih je pri tem shodu pristopilo menda še okoli 90. Odstopil ni nobeden, akoravno so nemško-liberalni listi hujskali zoper družbo, naj ljudje ne pošiljajo svojih denarjev v Ljubljano ter so trosili po svetu vest, da je zavolj tega mnogo družbenikov odpadlo. Slovenski kmet je dovolj samostojen, da se ne pusti s takimi bedastimi zvijačami od nemškutarjev za nos voditi. Podružnica ima tudi že precej obširno knjižnico. Navdušeni govorijo, lepo petje po pevovodju Haninu dobro izurjenih Šmihelskih pevcev in pevkinj in deklamacije — Klokarjeva Lena in Pongračev Franc sta svojo nalogo častno rešila — vse se je lepo vrstilo. Vse je kazalo, da je narodna stvar v Pliberški okolici dobro utrjena in da na Koroškem gre Slovan na dan.

Iz Kroke. (Zlata poroka.) Če tudi prihajam nekoliko pozno s svojim poročilom, vendar mislim, da utegne tudi vaše bralce zanimati redka slovesnost, ki se je 19. junija v našem trgu godila. Stariši dveh duhovnov: Janeza Ažmana, župnika na Dovjem, in Simona Ažmana, kaplana v Vipavi, so obhajali imenovani dan svojo zlato poroko. Če tudi je bil delaven dan, se je vendar razun povabljenih svatov toliko vernega ljudstva zbralo, da je bila naša farna cerkev skoraj polna. Pa se tudi temu ni čuditi, vsaj kaj takega se ne vidi vsaki dan. Ginjaivo je bilo videti, ko je očetaženina v cerkev pripeljal starejši sin Janez, maternevesto pa mlajši sin Šimen. Potem je imel g. Šimen slovesno peto mešo z leviti; po meši pa je k zlati poroki blagoslovil svoje stariše g. Janez. Ginjaive in slovesnosti prav primerne besede, ktere je potem g. Janez govoril, so segale vsem poslušalcem globoko v srce. Posebno pretresljivo je bilo, ko se je g. govornik svojim starišem v svojem in bratovem imenu zahvalil za to, da sta ju v duhovski stan pripravila in ko je očitno spoznal, da je to najbolj gorečim molitvam pobožne matere-neveste pripisovati. Ko bi ta mati ne bila toliko molila in Materi Božji pri kapelici (tako se imenuje Božja pot Marije Device na hribčku zraven našega trga) toliko sile delala, težko da bi bila oba sina duhovna postala. Če je tedaj dandanašnje toliko pomanjkanje duhovnov, pride od tod, ker je vedno manj zares pobožnih mater. Slovesnost je tudi to povzdigovalo, da je bilo med svati 10 duhovnov, ki so iz prijaznosti do obeh bratov in iz spoštovanja do starih poročencev zraven prišli. Posebno nas je še to veselilo, ker smo med duhovni tudi našega rojaka, velečast. gospoda monsignora Miha Potočnika, nunskega spovednika iz Ljubljane in velikega dobrotnika našega trga, videli. Po končani cerkveni slovesnosti je sledilo svatovsko pogostovanje v gostoljubni hiši našega župana gospoda Klinarja, ki je lepe svoje prostore v ta namen blagovoljno priredil in hišo z velikimi zastavami okinčal. Mnoge in primerne napitnice so se pri kosilu vrstile, ki jih je mogočen strel in lepo

petje spremljalo. In da je bilo veselje občno, so bili tudi reveži primerno obdarovani. Vsakemu, ki se je udeležil, ostane ta slovesnost gotovo v prijetnem spominu in naš trg se bo še dolgo spominjal vesele Ažmanove zlate poroke.

Iz Bleda (Toča pobila. — Občinska godba. — Potovalni agent.) 1. malega srpana po deževnem vremenu se je prikazal zaželjeni lepi dan, ki nam je obetal ugodno vreme. Ali bila je Božja volja drugačna. Opoldne so se zbrali oblaki. Med tem, ko je bil krščanski nauk, je začela padati debela toča, kakoršne na Bledu ne pomnijo, in je padala čez četrte ure. — Občinsko godbo smo dobili v Bledu 1. srpana; pa vkljub temu, da je toča pobila, je godba igrala. Zdaj dežuje že celi teden. Kmetje ne morejo spraviti sena in na polju delati. Slabo za kmeta, najprej suša, potem toča, zdaj pa še moča. Letina bo bolj slaba. — Po Gorenjskem potuje agent Janez Komatič in vsiljuje na vso moč kmetom stroje. Dne 13. t. m. je bil na Selu pri Ferjanu, ko je bila že noč. Na vso moč mu je vsiljeval slamorezalni stroj. Ko sta kup naredila, je agent vesel odšel. Pri tej priložnosti je pa padel v klet. To je bila sreča, da na glavo ni padel. Marsikteremu se ni smilil dosti, ker je marsikomu stroj brez potrebe vsilil. Kmetje ne dajte se dosti z agenti pečati.

Iz spodnje Idrije. (Konjski tatovi.) Na Razpotji v planini sta dva neznana tatova ukradla dva konja. Ko sta pa v krčmi pila, ju je neki kmet opazoval. Njegov sum je bil tem večji, ko je eden od tatov v žepu denar iskal, in mu je zvonček, katerega je prej konju z vrata vzel, padel na tla. Kmet je neki ženski, ki je šla v Idrijo, naročil, naj gre k žandarjem, da ta dva človeka prestrižejo in vprašajo, kje sta konje dobila. Ženska je ubogala in orožniki so tatova v Idriji prijeli. Izkazalo se je, da sta bila konja ukradena.

Iz Maribora. (Zlata sv. meša.) Ravnokar razpošilja Lavantinski preč. konzistorij naznanilo, da bodo Njih ekselence premil. knezoškof Jakob Maksimilijan v četrtek, dne 2. avgusta t. l. v stolni cerkvi v Mariboru slovesno peli svojo zlato sv. mešo. Rojeni v Celju dne 22. julija 1815, bili so že l. 1836 dovršili bogoslovne šole. Ker so bili za mešniško posvečenje še premladi, poslali so jih na Dunaj šolat se za doktorja sv. pisma. Dne 2. avg. 1838 bili so potem v mešnika posvečeni. Štiridesetletnico mešništva obhajali so dne 2. avg. pri vašem pokojnem knezoškofu Valentinu v Celovcu. Zlato sv. mešo obhajali bodo v svoji stolni cerkvi. Za njeno ponovljenje darovali so Njih prevzvišenost mnogo tisočakov. Daj Bog jim obhajati še demantno sv. mešo!

Iz Šaleške doline. (Razne novice.) Česar svoje dni malokdaj slišimo, ponovilo se je žalibog pri nas zadnjo nedeljo (8. jul.) ob 2. uri zjutraj, da nas je po noči obiskala toča, kakor leta 1881. Hvala Bogu, da je strašen vihar napravil več strahu, kakor pa škode. Proti Celju videl se je isto noč velik požar. Zvedeli smo, da je kmetu Župergerju ne Hramšah (v Gališki fari) strela požgala hlev in hišo. Živino so sicer oteli, a po ognju preplašen bik bil bi skoraj domačo deklo umoril. Toča napravila je po vinogradih obilno škodo. Da bi ljubi Bog dal le na polju lepo dozoreti, kolikor nam kaže, potem utegne nam še dovolj živeža pri-

rasti. Da bi ljudje le Božje darove bolj po pameti uživali! Le prepogosto je dobro vino krivo, da se ljudje koljejo kakor neumna živina. Tem bolj hvale vredna je gorečnost prebivalcev sosednje Šentiljske dolinice, ki so letos par lepih kapelic ob poljskih potih postavili. Eno blagoslovili so na praznik presv. Rešnjega Telesa domači župnik gosp. Fr. Šmrečnik na čast brezmadežnega spočetja Device Marije ter pri tej priložnosti slovesni sklep šmar-niške pobožnosti obhajali. Drugo blagoslovili so v nedeljo po Telovem č. g. župnik iz Rožne doline na polji svojega že starega očeta Matija Voh-a, ki je to kapelico žalostni Materi Božji na čast prav okusno postaviti dal. — Naj še pristavim, da so v Šent-Pavlu, v sosednji Savinjski dolini, dobili letos šest novih zvonov iz Samasove livarne, ktere so Njih prevzvišenost Lavantinski knezoškof v nedeljo popoldne dne 11. jun. t. l. vpričo 12 duhov-nikov in 4—5000 vernikov prav slovesno krstili ali blagoslovili. Naj bi novi zvonovi ljudem le mir oznanovali, za katerega je treba nam davkoplačev-alcem leto za letom toliko milijonov goldinarjev v davkarije znositi!

Kaj dela politika.

Najimenitnejša novica je ta, da je šel mladi nemški cesar k ruskemu caru v Petrovgrad. V Avstriji majo glavami, in nekteri se bojijo, da nam Nemčija nezvesta postane in da se zveže z Rusom. Potem bi se balkanske dežele uredile po ruskih željah, Nemčija bi imela proste roke proti Francozom, pa naša Avstrija bi se ne mogla geniti! Iz Berolina pa zatrjujejo, da nam ostanejo zvesti zavezniki. Bomo videli! — Na Francoskem rogovili še zmirom general Bou-langer. Pa zdaj jo je skupil: v dvoboju z mini-sterskim predsednikom Floquetom je bil precej močno ranjen. — Čudne reči se godijo na srb-skem dvoru. Kralj Milan in kraljica Natalija se kar ne marata. Do zdaj je kraljica bivala na Nemškem in imela mladega princa seboj. Kralj pa, ker ve, da ga ljudstvo ne mara, se je bal, da bo kraljica s pomočjo Rusije svojega sina princa Aleksandra razglasila za kralja. Zato si je vse prizadjal, da bi princa v pest dobil, mati ga pa dati ni hotela. Nemška vlada je njej pa princa po sili vzela, in peljali so ga v Srbijo nazaj. Zdaj je šla kraljica na Dunaj in v Pariz. Kaj misli storiti, se še ne vé. Če se ruski car za njo potegne, znajo iz tega na-stati še velike homatije. — Tudi Belgija se pri-pravlja na vojsko in je v Steyru naročila 200.000 pušk. — Ko se državni zbor spet snide, skle-pati mu bo o novi postavi, po kateri se bo pobiralo vsako leto po 10.000 vojaških novincev več. — Tudi Liechtensteinov šolski predlog pride menda kmalo na vrsto. Liberalce ta predlog tako jezi, da hočejo iz državnega zbora izstopiti, če bo sprejet. — Deželni zbori se sklicujejo na dan 6. sept. — Na Predorlovem (Predarelskem) hočejo na lastne stroške ustanoviti katoliško učiteljske (kjer se učitelji šolajo.) Nabranih imajo v ta na-men že 15.000 gld. — Katoliška stranka v Av-striji hoče letos sklicati velik katoliški shod. Povabljeni bojo vsi škofje. — Na povelje ogerske vlade je sklenil hrvaški sabor, da se morajo vsi

hrvaški učitelji učiti madjarskega jezika. Počasi pridejo tudi Hrvatje ob svoje pravice!

Gospodarske stvari.

Koristna poraba praproti.

Ako se praprot sežge, daje pepel, in ima veliko tako imenovanih alkalij v sebi, ktere dajejo lug, ki ni nič slabjši od onega, kteri se iz potovega pepela nareja in je za pranje in beljenje posebno dober. Po velikih belarijah v Rudogarju na Češkem se praprot nabira, v lahke snope poveže, posuši in potem za kurjavo pod kotlje porabi. S tem si mnogo dragih drv prihrani in vendar pepela nič manj ko iz drv ne dobivajo. Tako si na tak način potovi pepel popolnoma prihranijo. Na Angleškem porabijo ta pepel za žajfo. Praprot se nabira, spravi v velike kopice, ki se o svojem času zažgô, in pepel potem pobere. Ta se potem z lugom namoči, zgnjete in v kroglo stlači, ki se posuše in kakor žajfa porabijo. Te kroglice ostajajo bele in perilu ne dajejo neprijetnega duha, kakor ga daje žajfa. Da se čisti lug dobi, je treba pepel še enkrat prežgati, ker sem ter tje še vedno kaki ne-sežgani ogeljnati delek ostane, ki potem lahko kaj črno napravi.

Za poduk in kratek čas.

Romanje koroškega Slovenca v Rim l. 1888.

II. Bivanje v Rimu.

(Dalje.)

Bilo je 8. aprila sv. nedelje jutro. Kot pošteni katoliški kristjani se na vse zgodaj podamo v bližnjo cerkev D. Marije sopra Minerva. Prva je bila v Rimu ravno ta cerkev, v ktero najprej stopimo. Pa že prve cerkve velikost in lepota nas vse omami. Kakor okamneni obstojimo. Lepa je in veličastna, da ji na Slovenskem ni enake. Postavili so jo leta 1288. redovniki Dominikanci. Uljudnosti teh redovnikov koroški duhovniki niso posebno hvalili. Hotli so namreč tam meševati, pa jim ni bilo mogoče. Pa tudi kako? Premnogo je domačih in francoskih, kakor po vseh rimskih cerkvah, tudi tukaj vse mrgolelo. Zahajali so pozneje meševati v cerkev sv. Ignacija, kjer so se nahajali priljudnejši zakristani, pa ravno tako razposajeni ministri, kakor sploh po Laškem. Ko smo se nekaj časa v tej prekrasni cerkvi pomudili, pa tudi počastili sv. Katarino Siensko, ktere slavni grob se tukaj nahaja, uberemo jo na drugo stran Tibere, kamor nas je odbor zaklical.

Ko prehodimo starorimski angeljev most, imamo pred seboj velikanski angeljev grad ali kastél, iz kterege so laški vojaki kukali. Iz visoke strehe utrjenega gradu, nekdanjega nadgrobja (mavzoleja) paganskega cesarja Hadrijana, gleda doli na nas velikanska podoba nadangelja Mihaela, kakor bi nam hotela klicati: „Pridite, molimo!“ Hitimo tedaj, da ob deveti uri dospemo v nemški zavod „Campo santo“, — na pokopališče svetih! Tukaj je bilo nekdanj ograeno jahališče (cirkus) krutega trinoga cesarja Nerona. Cesar Konstantin pa je že leta 320. odločil ta s krvjo toliko sv. mučnikov

posvečeni kraj za pokopališče kristjanov. Ko se vsi zberemo na sv. mestu, razdelijo nas v pet razdelkov. Vsak razdelek dobi svojega voditelja. Korošci pripadli smo po večem k IV. razdelku, pa v našo največo žalost zbolel nam je še tisti dan naš pridni voditelj, in cepetljali smo razkropljeni za drugimi razredi, kakor je kdo mogel. Ko bi si bili Slovenci oskrbeli svoj lastni vlak ali se vsaj pridružili vrlim Hrvatom, bili bi zadeli mnogo boljše. Slovencu manjka poguma in srčnosti. Ko stopimo iz zavoda na prelep trg sv. Petra, zagledamo pred seboj med visokima vodometoma orjaški obelisk — četirivoglat steber. Stal je pred Kristusovim rojstvom v Egiptu, zdaj nam pa kakor prst Božji pot kaže v papežovo stolno cerkev sv. Petra. Le hitro tedaj v prekrasno in velikansko baziliko, ktere ni enake na vsem svetu! Že nad njeno veličastno fasado (prednjo stranjo) smo ostrmeli. Kinčajo jo pet metrov visoki kipi Kristusa in njegovih dvanajst apostelnov. Po visokih stopnicah stopamo memo podob sv. Petra in Pavla v prekrasno predsvetišče. Tukaj čuvata najmogočnejša cesarja Konstantin in Karol Veliki grob ubogega nekdanjega galilejskega ribiča! Iz predsvetišča pelje petero velikanskih vrat v največo hišo Božjo, toliko lepo in veličastno, da se ne dá popisati, ampak se mora videti. Ko stopiš v cerkev, ne veš, kam bi oko obrnil! Ko za nekoliko časa kakor očarani od prevelike lepote obstojimo, vabi nas voditelj naprej pred glavni papežev altar, pod katerim je slavni grob sv. Petra. Pred altajem je jama. Okoli te jame, ktera je z najlepšim marmorjem omrežena, gori noč in dan nad sto lampic. Tem votlinam pred altarji, ktere se nahajajo v raznih cerkvah, pravijo „Confessio“ (konfesio) — spoznanje, ker sv. mučeniki še zmiraj s svojimi ranami Boga spoznavajo in svojo živo vero na znanje dajejo. Verjemite mi, da smo vsi romarji s prav ginjenimi senci na toliko svetem mestu na svoja grešna kolena popadali in pobožno, kolikor je slabemu človeku mogoče, opravljali svojo romarsko dolžnost. Po končani glasni molitvi lezemo varno po gladkih stopnicah iz najlepšega marmorja doli v „confessio“. Svet strah nas spreletava, ko se bližamo zlatim duricam, za kterimi počivajo koščice prvega vidnega glavarja sv. cerkve. Z največjim spoštovanjem poljubimo križ na posodi, v ktere so hranjene toliko častitljive svetinje. Kaj pa je tam pri orjaškem stebru na desni strani cerkve? Črna podoba sv. Petra je, sedečega na tronu. Že petnajst sto let kristjani to podobo visoko častijo in nje desno nogo poljubujejo, da je po golih poljubih že zlo zglojena. Zakaj jo tudi mi ne bi pobožno poljubili, ker vemo, da so sv. Oče Pij IX. l. 1858. za vsak pobožen poljub 50 dni odpustka dovolili?

Ko smo še druge znamenitosti po velikanski cerkvi ogledovali, se iz stranske kapele približuje častitljiva procesija, in se pomika po prostorni cerkvi k altarju, v katerem je najsvetejši zakrament hranjen. Duhovnik je nosil presv. rešnje Telo, ljudstvo pa ga je spremljalo z gorečimi svečami in s pobožnimi hvalnicami. Tudi mi se procesiji pridružimo, da molimo in spremljamo Njega, po kterem so zadobivljali svetniki vse milosti, katoliške cerkve pa vso svojo svetost in veličastvo.

V nedeljo popoldne zbirali smo se v zavodu, kteremu pravijo „dell' Anima“. Od tod gredé smo

šli ogledovat stare znamenitosti rimskega mesta. Preden pa odidemo, poslušamo koroškega romarja, ki nam pripoveduje, kako neusmiljeno je Garibaldijanec njega in njegove ljudi o polnoči iz stanovanja izgnal in na ulico neznanega kraja potisnil. Dasitudi jim je bilo to stanovanje od odbora odkazano, vse nič ne pomaga. Pobratni so morali Tedeschi (Nemci), za take jih je Lah imel, šila in kopita, in si iskati novega prenočišča v temni noči in v popolno neznanem kraju. Zagriznjen frامason ne pozna nobenega človeškega čuta. Nekatere Lahe že spet koža srbi. Prej ali slej jo bo treba pošegetati.

(Dalje sledi.)

Smešničar.

Naravnost povedano. Nek grajščak je svoje podložne brezdušno drl z davki in tlakami. Le-ta praša necega dne kmeta, kterege je popolnoma na beraško palico spravil, kako se kaj ljudem v vasi godi. — „Oj, plemenita Vaša svitlost“, odgovori, „ravno narobe, kakor pri Kristusovem trpljenju.“ — „Kako to?“ radovedno vpraša grajščak. — „I tako-le: pri Kristusovem trpljenju umrje eden za vse, pri nas pa vsi za enega.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Odbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico je imel 11. julija sejo, pri kateri so bili navzoči zastopniki vseh koroških podružnic. Posvetovali so se, kako naj posamezne Koroške podružnice vzajemno postopajo, da se na Koroškem ložej doseže namen Ciril in Metodove družbe. Več o tej važni seji poročamo prihodnjič. — Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Škocijan bo dne 29. julija. Povabljeni so vsi zavedni Slovenci. Pridite v obilnem številu! — V Priblivesi pri Pižovniku je pogorelo gospodarsko poslopje. Zgorela je tudi vsa živina, namreč konj, par volov, 3 krave, 1 tele in 15 ovac. Škode je pri živini 600 gld. — Deželna vlada je izdala razkaz koroških žganjarjev. Te številke so prav žalostne za našo deželo, ker iz njih vidimo, da nikjer ni toliko žganjarjev in toliko žganjepitja. Na glavo pride skoro 20 litrov na leto; če pa odračunamo otroke in take, ki žganja ne pijejo, pride na glavo gotovo 40 litrov na leto. V vsej deželi je 1574 možkih in 416 žensk, ki so vsaki dan pijani. Našteto je tudi, koliko ljudi pride zavolj žganja v revščino in beraštvo, koliko jih zbolijo, ali znoji, ali se sami umore. Glejmo, da ta grdi madež zbrisemo iz naše dežele! — V bolnišnici usmiljenih bratov v Št. Vidu na Glini je umrl č. g. Jožef Jerič, upokojeni župnik Ljubljanske škofije, 65 let star. Pretesen je prostor v našem listu, da bi naštevali velike njegove zasluge za versko in narodno probujenje slovenskega naroda. Ustanovil je bil nekdanj „Čebelarsko društvo“ in izdajal list „Slov. Čebela“. Bil je dolga časa urednik „Slovenca“, mnogo se je potrudil, da je ustanovil v Ljubljani „Katoliško bukvarno“ in „Katoliško tiskarno.“ „Tiskovnemu društvu“ je bil rajni do smrti podpredsednik. Pokojni g. J. Jerič je bil vnet za vse,

kar bi slovenskemu narodu pomagalo k časni ali večni sreči. Po pravici mu gre častni prislov, kterege mu je dal „Slovenec“, ki pravi, da je bil Jerič veseskozi narodnjak-poštenjak. Naj v miru počiva! — Iz Prevalj se nam piše, da so lovci nekemu posestniku domačega psa ustrelili. Tak bi se smel pritožiti pri sodniji. — Na Celovških latinskih šolah je bilo letos 403 učencev, med njimi samo 55 Slovencev; slovenski poduk pa jih je obiskovalo 70. — Nek dijak mehanične delavnice v Celovcu si je privezal težek kamen na vrat in skočil v Vrbsko jezero, kjer je utonil. Bil je rojen Tirolec in še le 16 let star. — Zaprlji so neko kmetico iz Dholice, ki je hodila v Celovec ljudi zdraviti. Bila je konjederceva hči. — Novo hišo za latinske šole dobimo v Celovcu. Mesto dá prostor zastonj, vlada pa denar za zidanje. Poslopje bo stalo na izhodnem koncu mesta. — Osepnice so se prikazale v neki hiši v Goričah v Ziljski dolini. Ljudje so v takem strahu, da bolnikov, pa tudi drugih hišnih prebivalcev ne spustijo iz hiše in jim skozi okno jesti v izbo dajejo. To je pa vendar prevelika strahopetnost! — Za liter žganja je nek 18letni kmečki fant v Dragožicah plaval čez Dravo, ki je zdaj velika in zelo dereča. Čeravno dober plavač je vendar le z veliko težavo prišel čez vodo, zanesla ga je globoko navzdol, in vsi gledalci so že mislili, da ga ne bojo več videli. Iz razposajenosti podati se v smrtno nevarnost, je pač greh in vse graje vredno. Ko je prišel spet na suho, ga je neka kmetica po pravici ozmirjala. — Grof Thurn, ki ima svoja posestva v Pliberški in Kapelski okolici, ter vedno več kmetij nakupuje, je spet pred kratkim kupil tri kmetije. Iz njiv in pašnikov dela gojzde (lesove) in tako je vedno menj zaslužka in menj živeža za ljudstvo, katero se mora izseljevati. Pod tem gospodarstvom trpijo tudi trgi in mesta, kjer je vedno menj kupcev, pa tudi državna kasa, ker se znižujejo davki in drugi dohodki. — Na zadnji semenj v Železni Kapli se je prignalo 1270 repov goveje živine in nekaj drobnice.

Na Kranjskem. K slavnostim „Sokola“ dne 8. in 9. sept. namerava „Sokol“ iz Prage prirediti poseben vlak v Ljubljano. Priprave zanj se že delajo in obilna udeležba je že zagotovljena. Iz Ljubljane popeljejo se češki „Sokolovci“ v Trst in Benetke. — Nove meše bojo letos imeli v Št. Jurji, v Trbovljah, v Vodicah, na Brezjah, v Metliki, v Trzinu, v Šmihelu, v Ambrusu, v Davči, v Stepanovcih, na Breznici, v Kropi in v Št. Jurji. — V Dolnjem Logatcu so se 23. jul. delile premije za govejo živino. — Strela je vdarila na Vrhniki v Perdeljevo hišo, ki se je užgala. Požarni straži iz Vrhnike in Vrde ste ogenj zadušili. — Treščilo je v neko veliko skalo pri Planini, da se je odtrgala od gore in z velikim ropotom padla v globočino. — Občine ljubljanske okolice bodo slovesno obhajale cesarjevo 40letnico, ob enem pa so sklenili zložiti 1000 gld. za invalidsko ustanovo. Vsako leto dobi eden izmed invalidov (ranjenih starih vojakov) obresti tega denarja, tedaj 42 gld. v podporo. Potreben jih bo marsikdo! — V Idriji so imeli povodenj. Idrica je na več krajih izstopila in napravila dosti škode. — Oblak se je utrgal blizu Polhovega Gradca. Gradaščica je stopila čez polje. — Troje čisto zdravih telet je vrgla krava nekega gostilničarja v Ljubljani. — Na 13 mescev

težke ječe so obsodili nekega ljubljanskega postopača, ker je med litanijami v cerkvi prižgal cigaro. — Ljubljanski mestni zbor je sklenil, napraviti vodovod. Dobra pitna voda se bo napeljala od D. M. na Polji po celem mestu. Delo je preračunjeno na 486.000 gld. Začelo se bo še letos. — V Kočevju bojo zidali novo cerkev. — Mirnsko graščino je kupil neki Stubenrauch iz Dunaja. Tudi Velikovaško graščino je kupil neki Nemec.

Na Štajerskem. Občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda bo v Ptujju dne 29. julija. Ravno ta dan ob 11. uri predpoldne bo imelo na Ptujju občni zbor tudi društvo „zveze slovenskih posojilnic“. — God sv. Cirila in Metoda so štajerski Slovenci lepo praznovali. Na predvečer so na mnogih krajih Pohorja, Slov. goric, Savinjske doline, Murskega polja, pri Slatini itd. goreli kresovi.

Po drugih deželah. Sv. Oče podarili so propagandi, kjer se šolajo misijonarji, pol milijona frankov. — V Dolenji in gorenji Avstriji in na Solnograškem se bo poskusilo upeljati take pošne nakaznice, s katerimi se bo lahko davek plačeval, da ne bo treba hoditi na davkarijo. Želeti bi bilo, da ta reč obvelja. — V naši državi brez Ogerske in Hrvatske je 35.000 uradnikov, 4864 pisarjev, 14.296 služabnikov, 524 jetniških paznikov, 7178 financarjev, 4000 redarjev (policajev), 2134 profesorjev. Plače dobijo ti 48 milijonov gld. — Nekteri francoski bogataši hočejo v Avstriji napraviti novo banko, ki se bo lotila raznih podjetij. Denarja prinesejo 20 milijonov frankov. Na čelu je znani Bontú (Bontoux). — V Avstraliji so našli nove zlate rudnike, ki obetajo veliko bogastvo.

Duhovniške spremembe v Krški škofiji.

Č. g. Anton Keznar, nunski spovednik in slovenski pridigar v Celovcu, pride za kanonika in župnika v Št. Rupert v Velikoycu. — Razpisani ste fari Greifenburg in Št. Lorenc v Lesni dolini do 14. avgusta.

Zahvala in vabilo.

Podpisani se presrečno zahvaljuje vsem rodoljubom, kateri so nas obiskali pri prvem zborovanju naše podružnice sv. Cirila in Metoda v Št. Kancijanu.

Ob enem tudi naznanim, da ima imenovana podružnica svoj

prvi občni zbor za Št. Kancijan in okolico dne 29. julija ob 3. uri popoldne v gostilnici g. župana M. Ruša v Sameržnavesi po tem-le dnevnem redu:

1. Pozdrav predsednikov.
2. Poročilo odbora.
3. Volitev novega odbora.
4. Posamezni nasveti in predlogi.
5. Vpisovanje novih udov.

Po zborovanju govori, petje in prosta zabava. Prijazno so povabljeni vsi domači in tuji udje in vsi tisti, ki želijo pristopiti imenovani podružnici. Na svidenje!

J. Silan,
začasni načelnik.

Vabilo

k

shodu v slavnost štiridesetletnega vladanja našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I.,

kterega priredi

podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico, v nedeljo, dne 12. avgusta t. l., na **Brnci** v prostorih gostilne g. pl. Kleinmayr-a.

Spored:

1. Nagovor predsednika.
2. Slavnostni govor; govori posestnik Julij plem. Kleinmayr.
3. Prisega Rožanke; deklamuje deklica Regina Koman.
4. Poučni govor o živinozdravstvu; govori zdravnik Dular.
5. Šaljivi govor; govori posestnik Wuherer.

Med posameznimi točkami poje domači pevski zbor in igra domača godba.

Shod se prične po blagoslovu ob 1/2 4 popoldne.

Po dokončanem sporedu bo domača zabava.

Ker je shod jako važen, vabi k prav obilni udeležitvi za podružnični odbor:

Predsedništvo.

Na Vočilu, 20. julija 1888.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico bode imela v nedeljo dne 12. avgusta 1888 ob 3. uri popoldne v „Birtovej“ gostilni v Hodišah svoj

izvanredni občni zbor,

po tem-le dnevnem redu:

1. Pozdrav prvomestnika.
2. Slučajni govori in nasveti.
3. Sprejem in vpisovanje novih udov.

Po zborovanju: govori, deklamacije in prosta zabava.

Vsi udje te družbe kakor tudi vsi rodoljubi in oni, ki želijo pristopiti, se uljudno prosijo, da bi ta zbor v prav obilnem številu počastili.

Odbor.

Loterijske srečke od 21. julija.

Gradec	34	40	14	65	74
Dunaj	10	7	39	64	75

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:			
pšenica po	5 gld.	10 kr.	Sladko seno . . . 2 gld. 10 kr.
rž	3	50	kislo 1 " 70 "
ječmen	3	50	slama 1 " 70 "
oves	2	50	meterski cent (100 kil).
hejda	3	30	Frišen špeh kl. — gld. 70 kr.
tursica	3	70	maslo 1 " —
pšeno	5	50	mast — " 75 "
proso	5	20	Navadni voli . . . 100—140 gld.
grah	—	—	pitani voli . . . 130—190 "
repica	—	90	junci 80—100 "
fižol, rudeči . . . 6	"	60	krave 70—120 "
			junice 50—70 "
			prešički 5—15 "

Oglasila.

Velika kmetija blizu Vrbskega jezera, 70 oralov sveta v enem kosu, 24 oralov gojzda, 18 oralov njiv, 18 oralov travnikov, 10 oralov paše, lepo ograjene, lepa nova hiša, skedenj, hišno orodje itd. je na prodaj zavolj bolehnosti gospodarja. Les v gori je vreden najmenj 2000 gld. Če treba, se prodá tudi živina. Cena 8000 gld. — 4000 gld. se mora precej izplačati, — brez živine in orodja. Pri hiši je tudi gostilnica. Zavolj bližnjega jezera se vsi pridelki lahko prodajo. Več pove vredništvo „Mira“.

Za 10 kr. liter

se dobi naravno štajersko vino; najboljša in najcenejša pijača za delavce na polju. Več pove Ivan Kozinc, kaplan pri sv. Križu, pošta Slatina (Sauerbrunn).

Franc Sadnikar,

trgovec z železjem v Celovcu
(Burggasse št. 7.)

priporoča po najnižjih cenah grobne križe, trpežno pozlačene v raznih velikostih. Raznovrstno železo, kovane šinje za kola, podvozi, puše za kola, žlajfe, cikle, sploh železo razne debelosti in širokosti za vsako potrebo. Lopate, krampe, motike, sekire, capine. Žage z najboljšega jekla. Pile za žage, razna orodja za hišo in rokodelce. Kovanja za okna in vrata. Kovane in čevčnaste žeblice. Raznovrstna kuhinjska posoda z vlitaga in kovanega železa. Strelorode (Blitzableiter) v ognju pozlačene. — Dalje priporočam železne vlitke kotlje za živino.

Na željo razpošiljam od križev tudi cenike in obrise poštne prosto vsakemu, kdor se zanje oglasi.

Ob enem želim sprejeti čvrstega in zdravega učenca, zmožnega slovenskega in nemškega jezika. Ustopiti more takoj.

Dr. Josip Schell,

advokat,

odprl je svojo pisarno dne 1. julija t. l. v Celovcu (Herrengasse št. 8, v l. nadstropju).

Andrej Einspieler-jevo podobo,
40 ctm. široko in 50 ctm. visoko, na karton
krasno izdelano,

oskrbuje p. n. naročiteljem iz prijaznosti do gospoda založnika po **55 kr.** iztis Vekoslav Legat, poslovodja tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Dolenjsko vino.

Poleg starejših letnikov imam v zalogi tudi dobrega od lani, kterega točim v svoji gostilni po 32 kr., v sodih pa ga prodajam po 16 kr. liter. Naročila iz dežele se točno izvršujejo.

Ana Maintinger,
prodajalka dolenjskih vin v Celovcu,
Fröhliche ulice št. 5.

Hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravbregu

posluje vsaki petek od 1. do 6. ure popoldne v hiši g. Rabiča. Za ulege daje $4\frac{1}{2}\%$, od posojil jemlje $5\frac{1}{2}\%$ obresti. Posojilo dobi le zadružnik (ki je uplačal delež za 10 gld.). Vsak zavedni Slovenec na spodnjem Koroškem naj bi podpiral ta narodni zavod!

Za odbor:

Dragotin Rous, kaplan,
kot načelnik.

Pozor!

Ker imam še nekoliko knjig „Lira in Cvetje“, spisanih od prof. Zakrajška, ktere je založil ranjki moj soprug, bi rada prodala po znižani ceni in sicer namesto 60 kr. zvezek, po 30 kr. Pesmi g. Gregoriča zvezek po 20 kr. franko na dom.

Katarina vdova Dolinar.
Trst, Via Ferriera 14.

Imenitno za vse!

Kdor hoče kako kmetijo kupiti ali prodati, ali kako hišo ali drugo obrtnijo in kupčijo, kdor išče denarja na posodo itd., naj se obrne na posredovalni urad g. Otvina Poša v Celovcu, Burggasse št. 15. Tam je že veliko kmetij, malih in velikih, hiš itd. na ponudbo postavljenih. Iz prijaznosti se dobi pojasnilo tudi pri vredništvu „Mira“. Kot zastopnik „Slavije“ in „Konkordije“ zavaruje g. Otvina Poša tudi proti ognju.

Farovsko vino, 1. 1887, po 12 kr. liter, je na prodaj. Več se izve v administraciji „Mira“.